A°. 1831. N°. 58.

SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 22 JULIJ.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, 26 Mei. Naar luid der belgische bladen is de minister *Lebeau* in de vergadering van het congres van Brussel, in committé generaal van 20 mei, begonnen met van al de leden te vorderen, dat het verhandelde geheim zoude worden gehouden. Deze vordering is gevolgd door eene zeer levendige woordenwisseling, waarbij men beweerde, dat aan dezelve niet konde worden voldaan, voor dat men wist van welken aard de mededeeling was. Dit schijnt ingang te hebben gevonden, doch tevens is besloten, dat, ingeval men het geheimhouden inwilligde, het gevoelen der meerderheid dat der minderheid zoude binden. Daarop zijn de staatkundige bescheiden voorgelezen, en hebben, behalve den minister het woord gevoerd, de heeren *A. Gendebien*, *de Robaulx*, *Trentesaux*, *van Snik*, *van de Weijer*, *Destouvelles*, *Rogier* en *Aarschot*. — Volgens een ander dagblad moet de beraadslaging zeer onstuimig zijn geweest, en men zoo veel hebben vernomen, dat de slotsom van het verhandelde hier op neder kwam, dat er nog niets beslist was, noch omtrent Luxemburg, noch omtrent Maastricht, noch omtrent Staats-Vlaanderen; — dat de onderhandelingen met de vreemde mogendheden niet verder gevorderd waren dan onder het voorgaand ministerie, en dat er niets overbleef dan de hoop, welke de komst van lord *Ponsonby* konde vervullen, of vernietigen.

HAARLEM, 27 Mei. De bevelhebber *van der Meere*, die te Luik commandeert, heeft bij dag orde verklaard, dat hij de oproerige soldaten van de citadel weder tot reden heeft gebragt, en de krijgstucht zal handhaven. De bezetting van dat kasteel bestaat uit het 3de battaillon van het 5de regiment (11de afdeeling). — *Daine* is op nieuw als bevelhebber van het leger van de Maas benoemd. De kern van hetzelve bestaat uit het 2de regiment (12de afdeeling) en nog eenige zeer weinige battaillons, waaronder voormalige vrijwilligers, doch met deze schijnt weinig aan te vangen, want de leden der compagnie gezegd » Virginal" van Brussel, die zich onder de bevelen moest stellen van zekeren majoor *Lecharlier*, hebben allen hun ontslag verlangd.

De generaal *de Tiecken de Terhoven* voert nu het bevel over het leger van de Schelde, in en om Antwerpen. Dit schijnt talrijker dan dat van de Maas, en bestaat uit het vierde regiment, aan de voorposten; het eerste, in den omtrek van Herenthals; het 3de en 9de (17de afdeeling), in en voor Antwerpen, benevens de vrijwilligers, die zich hebben laten organiseren, of nog zoo veel mogelijk onder krijgstucht moeten worden gebragt.

Het 7de regiment (15de afd.) is naar Luxemburg vertrokken; het 8ste (16de afd.) ligt te Gend, of in de nabijheid, met een paar battaillons van het 10de (18de afd.); het 6de (6de afd.) aan de zijde van Brugge. — Twee battaillons van het 5de liggen in Brussel, en kort na het veroordeelen van *Borremans* zijn zijne jagers, het eerste regiment uitmakende, eenigzins op den achter grond geplaatst.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14 Mei. Op het beruchte banket, gegeven den 9den Mei in de *Vendanges de Bourgonge* aan de vrijgesprokenen van de zoogenaamde republikeinsche zamenzwering, zijn dingen gebeurd, omtrent welke het onmogelijk is het stil zwijgen te bewaren. Bij een' der uitgebragte toasten stond een doldriftige jongeling, die men zegt dat een student is, van tafel op, haalde een' dolk te voorschijn, en zeide denzelven omhoog heffende; » Ziedaar hoedanig ik den eed aan Lodewijk Philips zal doen!" Op deze woorden zeide een der gasten, de heer Drouineau, een geleerd man; » Ik kan hier niet blijven, om zulke gruwelen aan te hooren!" Het was zeker ook wat erg! Jaques Clement en François Ravaillac *zeiden* niet vooruit wat zij *doen* zouden; de jonge windmaker was derhalve niet zoo gevaarlijk als deze, natuurlijk werd hij ook gegrepen, en wel verre van bij zijn verhoor de daad te loochenen, bekende hij dezelve eigenwillig, er bij voegende, dat hij overtuigd was dat de dood des konings het eenig middel ware, om de republiek te bekomen. Hij heeft, zegt men, zijne bekentenis onderteekend.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 22 Mei. In Zwitserland, en wel in het kanton Schaffhausen, hebben wederom onlusten plaats gehad. Den 19den zoude over de nieuwe staatsregeling, waarbij aan de landbewoners groote voorregten verleend werden, gestemd worden, doch den 16den heeft de menigte eene gewelddadige poging aangewend, om de aanneming van de ontworpene constitutie te verhinderen, en nog grootere voorregten en vrijheden te verwerven. Een hoop van 6 à 800 lieden uit de omstreken van Schaffhausen, deels gewapend, deels ongewapend, is ten dien einde den 16den op de stad aangetrokken, en heeft zonder aan de vermaningen van eene deputatie der stedelijke regering, welke denzelven te gemoet was getrokken, gehoor te geven, zich voor de poorten vertoond en met geweld trachten binnen te dringen; de stedelingen, welke zich dadelijk gewapend en een paar stukken kanon op de wal gebragt hadden, hebben echter den stroom weten tegen te houden, en des nachts hebben de opstandelingen, nadat van beide kanten eenige dooden en gekwetsten gevallen waren, zich verwijderd. Met het aanbreken van den dag zijn uit de stad verscheidene patrouilles uitgezonden, welke eenige gevangenen hebben aangebragt.

— Z. M. de Keizer van Oostenrijk, heeft vorst *Jablonowski* naar Turin gezonden, om Koning *Karel Albert* met deszelfs komst tot den troon van Sardinie, geluk te wenschen.

— Het berigt, dat de turksche groot-vizier door de albanische opstandelingen ingesloten en genoodzaakt zoude zijn geworden zich over te geven, wordt thans tegengesproken; integendeel schrijft men uit Belgrado, dat de voorhoede der insurgenten, onder bevel van de bassa's van Wrana en Perserim, de troepen van den vizier den 21sten bij Pielepo heeft aangegrepen, doch door dezelve met groot verlies geslagen is. Den 23sten zoude de vizier met den bassa van Scutari slaags zijn geweest, doch de uitslag van dit gevecht was nog niet bekend.

TARNOPOL, 25 Mei. De cholera rigt met de warmte in onze nabuurschap vreesselijke verwoestingen aan. Op verscheiden plaatsen aan de Russische grenzen sterven de menschen in zulk eene menigte, dat men hen naauwelijks begraven kan. Aan geneeskundige hulp is niet te denken! De geheele Chorostkower kreits is met kranken en lijken opgepropt; even zoo de Kolomer kreits, en zelfs in de Kreitsstad Kolomka sterven dagelijks ten minste zes menschen aan deze geduchte kwaal. Hier in Tarnopol wordt zij voornamelijk onder de Joden en ook in het militaire hospital heerscht eene groote sterfte. Het is thans daadzakelijk bewezen dat de aanraking van kleedingstukken en beddegoed der kranken ten minste gedeeltelijk de besmetting ten gevolge heeft, en zelfs bij het inkoopen van levensmiddelen zijn reeds personen besmet geraakt.

MAAGDENBURG, 11 Mei. Gisteren is de tweehonderd-jarige gedachtenis der onmenschelijke verwoesting dezer stad door den Keizerlijken Generalissimus Thillij in den 30 jarigen oorlog, op den 10den Mei 1631, met een godsdienstig dankfeest hoogs aandoenlijk gevierd worden. Reeds des morgens ten 6 ure stegen onder het plegtig gelui der klokken de dankzeggingen naar den troon des Allerhoogsten, voor het geluk, hetwelk thans de nakomelingen mogen genieten, der toen jammerlijk vermoorde vooroudéren. Ten 9 ure werd in de Domkerk (het eenige gebouw hetwelk toen niet verbrand is,) eene roerende dankpredikatie gehouden; ten 12 ure werd de herstelling der stad op het raadhuis door de regering plegtig gevierd, en des avonds ten 6 ure rees een waarlijk majesteus lofgezang van het balkon van het raadhuis ten hemel, waarin duizende menschen op de markt en in de naburige huizen mede instemden.

ITALIE.

ROME, 30 Mei. Nog altijd komen hier deputatiën uit de provinciën aan, om Z. H. uit naam der inwoners hunne onwrikbare trouw en verkleefdheid aan den H. stoel en den persoon Zr. H. te betuigen. In de laatste dagen kwamen er zoodanige deputatiën uit de steden Macerata, Frosinone en Cecena aan, die het minzaamste onthaal van den H. vader genooten. Den 21sten had eene deputatie der Israëlitische gemeente alhier de eer, in eene bijzondere audientie uit naam hunner geloofsgenooten, den H. vader de verzekeringen van getrouwe onderdanigheid over te brengen.

MENGELWERK.

PASOEROEANG, den 14 October 1830.

Ik heb toevallig, bij het nazien van oude papieren, een politie rapport gevonden, hetwelk verscheidene jaren geleden, door mij (toen Resident van Samarang,) was ontvangen.

Dit berigt, op een oogenblik ontvangen hebbende, toen de *Cholera Morbus* te Semarang op het hevigste heerschtte, overal verwoesting, vrees en akelige indrukken verwekte, en meer dan 50,000 zielen in die Residentie het slagtoffer daarvan geworden zijn, heb ik het uitgesteld, om daaraan ruchtbaarheid te geven, hoezeer ik het voornemen om zulks te doen, terstond daarstelde, hetgeen mij naderhand, ook weder door treurige gebeurtenissen, op Java voorgevallen, ontschoten is. Het vinden van dat stuk brengt mij thans alle de omstandigheden weder voor den geest, en ik wil, zoo wel om den eigenaardigen inhoud van het rapport, als van de gebeurtenis zelve, niet langer uitstellen om u hetzelve toe te zenden en te verzoeken om het in de *Javasche Courant* te plaatsen.

Het rapport, luidt als volgt:

De Ondergeteekende geeft u bij deze te kennen, dat bij hem een rapport is ontvangen van *Notowie-djojo*, Demang, distrikt No. 1, Serondol, waarbij berigt werd, dat *Soeto-djojo*, hoofd van de dessa Siewalla, No. 57, hem had gezegd, dat een inwoner van die dessa, genaamd *Dhasijah*, was overleden aan de gevolgen van de koorts, en hetwelk nu 46 dagen was geleden, van den dag van zijn overlijden tot op den 13 dezer. Dat die man weder levendig was geworden, en zich ten zijnen huize had begeven, omstreeks 11 uur des morgens, getuigende zulks de menschen die hem gewasschen hebben, die hem gedragen en begraven hebben, alsmede het hoofd. — Den man die op nieuw in het leven is gekomen zend ik u hier nevens.

Ten opzigte van de zaak zal ik uwe bevelen afwachten.

Samarang, den 15 *Mei* 1821.

De man, op den 29 Maart 1821 begraven, heeft zijn graf 46 dagen daarna en wel op den 13 Mei 1821 wederom verlaten. Het dessa's hoofd, zijne vrouw, zij die hem gewasschen, naar het graf gedragen en begraven hebben, getuigen dat hij dezelfde man is, dien zij toen in zijn huis, en bij den Regent, wederom gezien hebben. — Dit wonderbaar voorval gaf aanleiding om daarna zoo wel bij hem als anderen, nader onderzoek te doen, en de onderscheidene berigten kwamen hierop neder:

De Javaan *Pa Dhasijah*, wonende in de dessa Siewallan, distrikt Serondol, had eenige dagen de koorts gehad, was aan de gevolgen daarvan gestorven, en men had hem op de gewone en bij de Mahomedanen gebruikelijke wijze begraven; als een gewoon voorval had men in die dessa van het overlijden van dien man ook geene nadere kennis genomen, en de vrouw bleef in het huis wonen, zonder dat er in de familie iets bijzonders voorviel.

De morgen van den 13 Mei 1821 gekomen zijnde, deed de vrouw hare gewone bezigheden, en was des morgens van dien dag met hare kinderen voor het huis werkzaam, misschien nog het overlijden van haar man betreurende, toen zij tegen elf ure iemand in wit linnen gewikkeld zag aankomen, die naar haar toekwam, haar aansprak en vroeg of zij hem niet meer herkende. — Welk een oogenblik voor die vrouw! zij vertrouwde haar gezigt niet; doch zijne stem, zijne houding, zijne nadere verklaring dat hij werkelijk haar man was, overtuigde haar eindelijk van dit wonderbaar voorval, doch werkte zoodanig op haar gestel dat zij zijne vragen met eenen luiden gil beantwoordde, waarop de buren buiten kwamen, de kinderen begonnen te schreeuwen, en in een oogenblik de geheele bevolking der dessa op de beenen en in verwarring was, terwijl zij eindelijk gezamelijk *Pa Dhasjah* herkenden voor hem, dien men toen 46 dagen geleden als een lijk ter aarde besteld had. — De vrouw, een weinig van de schrik hersteld zijnde, begon zich langzaam aan het wederzien van haren man te gewennen, en geloofde zoo als alle anderen, dat hij werkelijk weder levendig was geworden. — De gewezen overleden, was zeer stil en verhaalde slechts dat hij zich herinnerde, zeer ziek geweest zijnde, te hebben gedroomd dat hij stierf, doch tusschen dat oogenblik en het ontwaken in het graf, zich niets kon te binnen brengen. Wakker wordende, waren zijne denkbeelden zeer verward, en hij kon zich niet begrijpen waar hij zich bevond, als zich overal opgesloten vindende; doch zeer benauwd wordende, alle pogingen aanwendde om zich los te maken van hetgeen hem bekneld hield. Na veel wendingen en uitzettingen, met zijne armen en voeten, gemaakt te hebben, gevoelde hij zich al losser en losser, en eindelijk lucht krijgende, zag hij den hemel boven zich; — welk een toestand! — en na met veel moeite zich opgerigt te hebben gelukte het hem boven op den grond te komen. Zijne verwondering was groot, toen hij bespeurde als een doode gekleed te zijn, en de plaats waar hij zich bevond overtuigde hem spoedig dat hij in een graf had gelegen, en begraven was geweest. — Zijne vrouw, zijne kinderen, buren, zijn huis en alle de omstandigheden van zijn vorig bestaan, vertoonden zich, allengskens voor zijnen geest, en hij, zich niet meer bedwelmd gevoelende, verliet het kerkhof en begaf zich naar zijne woning, alwaar hij zijne familie terug vond.

De verbazing van de vrouw en alle de inwoners was, zoo als reeds is aangehaald, zeer groot; men vertrouwde het op nieuw bestaan van dien man niet, en beschouwde hem als een bovennatuurlijk wezen.

Deze veronderstelling is echter langzamerhand verdwenen toen men hem in zijne dagelijksche bezigheden, daarna, weder als weleer zijne werkzaamheden zag verrigten.

Hij wist niets anders te verhalen, dan dat hij steeds in het denkbeeld kwam gedroomd te hebben, en welk denkbeeld hem lang is bijgebleven, daar hij van zijn werkelijk schijnbaar sterven geen denkbeeld kon maken, en ook niet kon begrijpen, dat hij 46 dagen zonder voedsel, zonder lucht, had kunnen blijven in een staat, welke hem voor het leven weder vatbaar maakte.

Het officieel berigt van den Regent van Samarang, het doen nagaan van het graf, hetwelk ledig was, de gegevene getuigenissen hier boven aangehaald, bevestigen dit, dat de man, genaamd *Pa Dhasijah* werkelijk begraven is geweest, en zich 46 dagen daarna weder voor zijn huis vertoond heeft. Of hij nu werkelijk dood is geweest, is, geloof ik, gemakkelijk met *neen* te beantwoorden, doch op welke wijze hij in het graf zoo lang heeft kunnen blijven leven, onbewust van zich zelven, een schijndoode is geweest, laat ik aan anderen over om te beoordeelen. Ik moet echter hierbij nog aanhalen, dat, zoo als bekend is, de Javanen hunne lijken in geene kisten, maar in linnen gewikkeld op de regter zijde in het graf leggen, terwijl de diepte der graven ook van den bemiddelden staat der gestorvenen afhangt, zoo dat het graf van *Pa Dhasijah*, als een gemeen landbouwer zijnde, niet zeer diep zal geweest zijn, en waartoe de toen plaats gehad hebbende omstandigheden, waarin zich het distrikt Serondol ook bevond, daar de *Cholera Morbus* ook daar heerschte, dat graf ook misschien met minder zorg en ondieper gemaakt is, als anders gewoonlijk plaats heeft, en waardoor het den begravenen minder moeijelijk is gevallen de aarde op te heffen, aan welke omstandigheid door de minder vastheid van den grond en zware droogte, het blijven leven van dien schijndooden is toe te schrijven.

H. J. DOMIS.

ADVERTENTIEN.

Aanbesteding.

De Administrateuren der Troepen binnen deze Kolonie, zullen onder approbatie van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal, aan den minst inschrijvende aanbesteden, de leverantie van:

369 paar Militaire SCHOENEN.

De Inschrijvings-billetten, benevens de monsters, zullen tot Dingsdag den 26sten dezer, ten huize van den ondergeteekende, binnen het Fortres *Zeelandia*, worden ingewacht.

Paramaribo, den 22 *Julij* 1831.

C. F. VAN CASTEREN,
1ste Luitent. Kwartiermeester.

Op HEDEN Vendu, ter *Nieuwe Wees-, Kuratele- en onbeheerde Boedels Kamer*, van Meubelaire Goederen, Slaven, enz., voor rekening diverse Onbeheerde Boedels.

Paramaribo, den 22 *Julij* 1831.

C. A. FISCO,
2de Commies.

Wordt bij publieke inschrijving te koop aangeboden, de Produkten van de volgende Effecten, voor het ½ aandeel Boedel S. ABENDANON, als:

17 Vaten Suiker, van de Plantaadje *de Drie Gebroeders.*

6 Vaten Suiker, van de Plantaadje *la Simplicité;*

voor rekening en risico van den kooper of koopers, om binnen den tijd van *acht* dagen, van voormelde Effecten te worden afgehaald.

De inschrijvings-billetten zullen ter griffie van het Hof van *Civile en Criminele Justitie* worden aangenomen, tot Zaturdag den 23 dezer des middags te 12 uren, en welke door Heeren Gecommitteerde Raden, Maandag daaropvolgende, zullen worden geopend.

Paramaribo, den 20 *Julij* 1831.

SALOMON DE LA PARRA,
Sequester c. s.

Door den Vendumeester M. A. KEIJSER, zal over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, op Vendue worden verkocht, het *HUIS* en *ERF*, gesitueerd aan de *Gravenstraat* bekend onder Wijk D. No. 29.

De bewijzen van eigendom, benevens de koopconditien, zullen in tijds ten huize van den Vendumeester ter visie liggen.

Inmiddels is hetzelve *HUIS* en *ERF* uit de hand te koop.

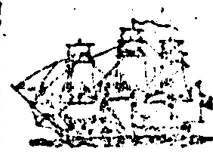
Paramaribo, den 22 *Julij* 1831.

J. D. FABER.

☞ **E. BEIJER,**

Heeft met de laatste Schepen ontvangen, en biedt tot zeer billijke prijzen te koop aan:

Eén assortiment Hemden-Linnens; Creas; fijn Linnen-Dril; Boekjes-Streep; Piqué en Satinet; Lakens; Drap Peruvienne en Circassienne in verscheidene Kleuren; fijn wit Casemir; garen en katoenen mans-, dames- en kinder Kousen en Zokken; zwart Drap de Soie en Taffetas; wit Batist-Catoen; effe Neteldoek; zwarte vilten castor Hoeden; Italiaansche mans Strohoeden; Petjes; Laarzen en Schoenen; fijne Speelkaarten; groene en blaauwe Brillen; Kantoorbehoeftens; Bijouterien; Quincaillerien; exquise Rijnwijn, als: *Forster*, *Forster Traminer*, *Rüdesheimer Bergwijn*, *Hochheimer en Hattenheimer* van de beste jaren; Rodewijn in kisten, en vele andere goederen meer.

Kapitein G. VAN MEEDEVOORT, voerende het Schip *de Jonge Willem*, zal den 13den Augustus e. k., zijnen Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Kapitein R. TJEBBES, voerende het snelzeilend gekoperd Fregat-Schip *de Jonge Lodewijk Antonie*, zal den 15 der maand Augustus e. k., deszelfs Brievenzak sluiten, en de terug reise naar *Amsterdam* aannemen.

Verzoekt de respective inladers, hunne producten vroegtijdig te willen laten aan Boord bezorgen.

Paramaribo, den 21 *Julij* 1831.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, de Nd. Am. Brik *Jane*, Kapt. B. FOSTER, van *Glouchester*.

UITGEKLAARD.

Den 15den, de Nd. Am. Brik *Columbia*, Kapt. JOHN L. PERRY, naar *Providence*; lading: 184 vaten Melassie.

Den 16den, het Schip *de Zeeuw*, Kapt. J. J. TER HOFFSTEEDE, naar *Middelburg*; lading: 432 vaten Suiker, 11 balen schoone Katoen, en 1 dito Cacao.

Den 20sten het Schip *de Snelheid*, Kapt. CLAUS WESSELS, naar *Amsterdam*, visa Nickerie; lading: 102 vaten Suiker.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.